

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΒΒΑ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τήν Παρασκευήν, 4^η / 17^η Μαρτίου 2017, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου, εἰς τήν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἱεράν Μονήν, τήν κειμένην εἰς τήν ἔρημον τοῦ Ἰορδάνου, εἰς μικράν ἀπόστασιν πρό τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ εἰς τήν Νεράν θάλασσαν.

Τήν Μονήν αὐτήν ἱδρυσεν ὁ ἀββᾶς Γεράσιμος, ἐλθὼν εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν ἐκ τῆς Λυκίας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, καθοδηγῶν χιλιάδας μοναχῶν καί κοσμικῶν εἰς τήν Ὁρθόδοξον ζωήν, τήν ὁμολογοῦσαν Ἰησοῦν Χριστόν ἐν μιᾷ ὑποστάσει καί δύο φύσεσι.

Εἰς τήν ἱεράν ταύτην πανήγυριν προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, τελῶν τήν θείαν Λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων Δώρων, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Θαβωρίου κ. Μεθοδίου καί συμπροσευχομένων τῶν Ἀρχιερέων τοῦ Πατριαρχείου, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Λύδδης κ. Δημητρίου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, καί συλλειτουργούντων πολλῶν Ἱερομονάχων καί Ἱεροδιακόνων Ἀγιοταφίτων, ὧν πρῶτος ὁ Γέρων Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος καί ἐντοπίων Πρεσβυτέρων, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου ἐλληνιστί, ἀραβιστί, ρωσιστί καί ρουμανιστί καί προσερχομένου ἀθρόου ἐκκλησιάσματος ἐκ μοναχῶν, μοναζουσῶν καί λαϊκῶν φίλων τῆς ἱερᾶς Μονῆς καί ἐντοπίων ἐκ τῶν περιοχῶν τῆς Γαλιλαίας, Νεαπόλεως καί Σαμαρείας καί τῶν κατεχομένων περιοχῶν τῆς Ἱερικοῦς, καί προσκυνητῶν ἐκ Ἑλλάδος καί Κύπρου .

Πρός τό ἀθρόον εὐσεβές ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος, ἔχοντα ὡς ἔπεται ἐλληνιστί:

«Οὕτω γέγραπται, ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδάμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν, ὁ ἔσχατος Ἀδάμ εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν. Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός, ὁ δεύτερος ἄνθρωπος ὁ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ. Οἷος ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι καί οἱ χοϊκοί, καί οἷος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καί οἱ ἐπουράνιοι. Καί καθὼς ἐφορέσαμεν τήν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φορέσωμεν καί τήν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου», (Α΄ Κορ. 15, 45-49), κηρύττει ὁ μέγας Παῦλος.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἀγάλλεται σήμερον ἡ ἔρημος τοῦ Ἰορδάνου ἐπὶ τῇ τελουμένῃ ἐορτίῳ μνήμῃ τοῦ ὁσίου τέκνου αὐτῆς Γερασίμου τοῦ Θεοφόρου καί πνευματικοῦ Πατρός πάντων τῶν εὐσεβῶς τιμώντων αὐτόν. Οὗτος τήν κλίμακα τῶν θείων ἀρετῶν διανύσας, κατήντησεν εἰς τήν θεωρίαν τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ ὑπό τοῦ Ὁποίου καί ἐθαυμαστώθη.

Και ἐθαυμαστώθη ὁ Ὅσιος Πατήρ ἡμῶν Γεράσιμος, διότι διὰ τῶν ἀσκητικῶν αὐτοῦ ἀγώνων ἐν τῷ ἐρημικῷ τούτῳ τόπῳ, ἔνθα καί ἡ ἐπώνυμος Ἱερά αὐτοῦ Μονή, κατάρθωσε νά ἀποβάλλῃ τήν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ ἀνθρώπου, δηλονότι τοῦ ἀνθρώπου τῆς φθορᾶς καί τῆς ἁμαρτίας, καί νά φορέσῃ τήν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου ἀνθρώπου, δηλονότι τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐπέτυχε δέ τοῦτο ὁ Ὅσιος Γεράσιμος, διότι ἔθεσεν εἰς ἐφαρμογὴν ἐν τῇ πράξει τούς λόγους τοῦ θεοπνεύστου Παύλου, λέγοντος: «καί καθὼς ἐφορέσαμεν τήν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ Ἀδάμ, φορέσωμεν καί τήν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου Ἀδάμ», (Α' Κορινθίους 15, 47-49). Τοῦτο σημαίνει κατὰ τόν ἅγιον Μεθόδιον, ὅτι εἰκὼν τοῦ χοϊκοῦ ἀνθρώπου εἶναι τό τῆς Ἀγίας Γραφῆς «γῆ εἶ καί εἰς γῆν ἀπελεύση», εἰκὼν δέ τοῦ ἐπουρανίου ἡ ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασις καί ἀφθαρσία».

Σχετικῶς πρὸς τὰ ἀνωτέρω ὁ θεῖος Παῦλος λέγει: «Ἡ ἀγνοεῖτε ἀδελφοί μου, ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστόν Ἰησοῦν, εἰς τόν θάνατον Αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν, συνετάφημεν οὖν Αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τόν θάνατον, ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη Χριστός ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καί ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν, εἰ γάρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου Αὐτοῦ, ἀλλὰ καί τῆς Ἀναστάσεως ἐσόμεθα», (Ρωμ. 6, 3-5).

Ὁ Ἅγιος Γεράσιμος μᾶς προτρέπει διὰ στόματος τοῦ θείου Παύλου νά «περιπατήσωμεν καί ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς», (Ρωμ. 6,4). Τοῦτο σημαίνει, ἀγαπητοί μου, ὅτι καί ἡμεῖς ὡς μέλη τῆς Ἐκκλησίας «ἐνταφιασθήκαμε μαζί μέ τόν Χριστόν διὰ τοῦ βαπτίσματος, τό ὁποῖον μᾶς ἔκανε συγκοινωνούς τοῦ θανάτου Του, ἵνα καθὼς ἀκριβῶς ἀνεστήθῃ ὁ Χριστός ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς ἐνδόξου δυνάμεως τοῦ Πατρὸς, ἔτσι καί ἡμεῖς ἀναστηθῶμεν εἰς τήν νέαν ἐνάρετον καί ἁγίαν ζωὴν καί συμμορφώσωμεν τήν διαγωγὴν μᾶς ἢ μᾶλλον τόν τρόπον τῆς ζωῆς μας πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Χριστιανικῆς ἡμῶν πίστεως».

Εἰς τοῦτον ἀκριβῶς τόν καινούργιον τρόπον ζωῆς, δηλαδή τόν ἐν Χριστῷ, ἐγένετο χειραγωγός πολλῶν ἀνθρώπων ὁ Πατήρ ἡμῶν Γεράσιμος, μιμούμενος τόν ἅγιον Ἰωάννην τόν Πρόδρομον, ὡς καί τόν Ἀπόστολον Παῦλον. «Ὡς ἐωσφόρος ἐκλάμπας, ἐν τῷ σκότει τοῦ βίου Γεράσιμε, ἀνθρώπους εἰς φῶς πολιτείας Ἀγγέλων, ἐχειραγώγησας», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός Αὐτοῦ.

Πράγματι, ὁ βίος καί τὰ ἔργα τοῦ Ἀγίου Γερασίμου ἐκλάμπουν σήμερον ἐν τῷ σκότει τῆς συγχύσεως καί τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἐπικρατοῦσης ἀκαταστασίας, ὡς φαεινότατος ἀστήρ ἀναδεδεμένος ἐκ τοῦ πλούτου τῆς Χάριτος τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Τοῦτον ἀκριβῶς τόν πλοῦτον τοῦ Ἀγίου Πνεύματος προσφέρει ἡ Ἁγία τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησία, ἰδιαιτέρως κατὰ τό παρόν στάδιον τῆς ἁγίας καί μεγάλης ἁγίας Νηστείας, κατὰ τήν ὁποῖαν καλούμεθα νά δαμάσωμεν καί νά χαλιναγωγήσωμεν τό φρόνημα τῆς σαρκὸς ἢ μᾶλλον τὰ πάθη αὐτῆς, ὡς λέγει καί ὁ μελωδός: «Ὁ βασιλεύς τοῦ παντός, Δέσποτα Κύριε, καί ἡμᾶς βασιλεῦσαι, παθῶν καί ἡδονῶν τῶν σαρκικῶν, ὡς ἀγαθός διὰ νηστείας καί πόνων ἀξίωσον, ἵνα σέ εὐλογῶμεν εἰς πάντας τούς αἰῶνας».

Διὰ τῆς νηστείας, δηλονότι τῆς ἐγκρατείας, τῆς ὁποίας «ἐφάνη φυτουργός», κατὰ τόν Συναξαριστήν, ὁ Ὅσιος Γεράσιμος ἐγένετο κληρονόμος τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ καί τοῦ καρποῦ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος. «Ὁ δέ καρπός τοῦ Πνεύματος», κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος, «ἐστίν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθοσύνη, πίστις πραότης, ἐγκράτεια. Κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δέ τοῦ Χριστοῦ τήν σάρκα ἐσταύρωσαν σύν τοῖς παθήμασι καί ταῖς ἐπιθυμίαις...», (Γαλ.

5,22-24).

Ὅσοι δέ ἀνήκουν πράγματι εἰς τόν Χριστόν, ἐνέκρωσαν τόν σαρκικόν ἄνθρωπον μέ τά πάθη καί τάς ἐπιθυμίας του. Διά δέ τῆς δυνάμεως τοῦ Χριστοῦ, διδάσκει ὁ Ἀπόστολος Πέτρος, ἐχαρίσθησαν εἰς αὐτούς αἱ μέγισται ὑποσχέσεις, ἵνα προτρεπόμενοι καί ἐνισχυόμενοι δι' αὐτῶν γίνουν μέτοχοι θείας φύσεως. Διά τοῦτο καί παραγγέλλει ἐν τῇ Α' Καθολικῇ αὐτοῦ ἐπιστολῇ λέγων: «Γίνετε ἅγιοι καί συμμέτοχοι τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ, ἀφ' οὗ ἀπαλλαγῇτε ἀπό τήν διαφθοράν τοῦ κόσμου, τήν ὁποίαν προκαλεῖ ἡ ἐφάμαρτος ἐπιθυμία. Ἵνα διά τούτων γένησθε θείας κοινωνοί φύσεως, ἀποφυγόντες τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἐν ἐπιθυμία φθορᾶς», (Β' Πέτρου 1,4).

Τήν κοινωνίαν τῆς θείας φύσεως, δηλαδή τήν συμμετοχήν εἰς τάς δωρεάς καί τόν φωτισμόν τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπέτυχεν ὁ Πατήρ ἡμῶν Γεράσιμος διά τῆς νηστείας καί τῆς ἀποφυγῆς ἢ μᾶλλον τῆς ἀπαλλαγῆς ἐκ τῶν πονηρῶν ἔξεων καί πράξεων ἀλλά καί σκέψεων.

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου, ὁ Πατήρ ἡμῶν Γεράσιμος μᾶς προτρέπει μέ τό ἴδιον αὐτοῦ παράδειγμα νά ἀναλογισθῶμεν ἕκαστος ἐξ ἡμῶν ἀφ' ἐνός μέν τόν σκοπόν τῆς Χριστιανικῆς ἡμῶν ταυτότητος. Ἀφ' ἐτέρου δέ νά μεριμνῶμεν πρωτίστως καί κυρίως διά τήν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καί τοῦτο, διότι ἡ ψυχή τοῦ ἀνθρώπου φέρει ἐν ἑαυτῇ τήν εἰκόνα τοῦ θεοῦ καί ὡς διδάσκει ὁ Ἀπόστολος Πέτρος, ἐκεῖνο εἰς τό ὁποῖον καταλήγει καί τελειώνει ἡ πίστις, εἶναι ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν. «Τό τέλος τῆς πίστεως, σωτηρία ψυχῶν», (Α' Πέτρ. 1,9).

Ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, θερμῶς παρακαλέσωμεν τόν Ὅσιον Πατέρα ἡμῶν Γεράσιμον καί τήν Μητέρα τοῦ θεοῦ καί Σωτήρος ἡμῶν Χριστοῦ, τήν ὑπερευλογημένην θεοτόκον καί ἀειπάρθενον Μαρίαν καί μετά τοῦ μελωδοῦ εἴπωμεν: “Ὡς στήριγμα πιστῶν δεδομένη Παρθένη Ἀγνή, παρά Χριστοῦ τοῦ σέ δοξάσαντος, δύναμιν ἐν τῷ καιρῷ περίζωσον ἡμᾶς τῆς ἐγκρατείας ὑμνοῦντάς Σε. Καί Σύ, ὅσιε Γεράσιμε, σύν Ὀσίοις, Χριστῷ παριστάμενος, αὐτόν καθικέτενε ὑπέρ τῶν ἐκτελούντων τήν θείαν μνήμην σου”, ἵνα ἀξιωθῶμεν διελθεῖν τό στάδιον τῆς νηστείας καί φθάσαι προσκυνῆσαι καί τήν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Ἀνάστασιν. Ἀμήν.

Καί ἀραβιστί, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:

<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2017/03/17/28554>

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε λιτανεία πέριξ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, τῇ συμμετοχῇ τοῦ ἐκκλησιάσματος καί τῇ προπορεύσει τῶν Προσκόπων, τῇ παρουσίᾳ δέ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφianoπούλου.

Τῆς λιτανείας ληξάσης, ὁ συντηρητής καί ἀνακαινιστής τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ὁ μετατρέψας αὐτήν εἰς ὅσιν καί προσφέρων κοινωνικόν ἔργον ἐν αὐτῇ, παρέθεσε νηστήσιμον τράπεζαν εἰς τήν Πατριαρχικήν συνοδείαν καί πάντας.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<httpv://youtu.be/ltaVGwIpV88>

ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC" returns="included" maximum_entity_count="500"]

